

1893-2011

Gyülekezeti Hírmondó

2011 nyár

7. évf. 2. szám

Pünkösöd után

„Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!” ApCsel. 3:6.

Két pünkösdi lélekkel, azaz Jézus Lelkével betöltekezett tanítvány siet a jeruzsálemi templomba az imádkozás órájára. Az Ékes kapunál azonban egy sánta emberrel találkoznak, aki koldul. A fenti ige neki szólt, akit aztán Péter jobb kezénél fogva felemel és talpra állít.

Ez az ember alamizsnát kért, de új életet kapott!

A sánta férfi jellemzi azt az egész kort, az akkori világot. A magán segíteni nem tudó görög-római istenhitet és vallást, a kíméletlen rabszolgatartó világrendet, az élet legfontosabb kérdéseire lelket megnyugtató módon választ adni nem tudó görög filozófiát.

Szemben áll itt két világ, pontosan, úgy ahogyan ma is. A látható és láthatatlan, az anyagi és szellemi, a világ és Jézus. Az egyik csődös, nem tud magán segíteni, a másíknak mindenre van hatalma. Nem lehet a bÉna, magatehetetlen, csÖdÖs, beteg embervilágon segíteni ma sem vagyonnal, jó szándÉkkal, kultusszal, alamizsnával. Csak azzal az egy névvel, ami megtart, ami gyógyít, ami felemel, talpra állít, megerősít és értelmes életet ad. Ez a Krisztus neve. A két apostolban Érkezik ez az új erÖ. Itt áll két fiatalember, két egyszerű galileai halász, akiknek az Égvilágon semmijük nincs –„ezüstÖm és aranyam nincsen én nékem”–, de telítve vannak jÉzusi erÖvel. Megered belÖlük a világújítás csodája. PünkÖsdi emberek Ök.

Gyakran mi is azt Érezzük, olyanok vagyunk, mint az a nyomorult, fogyatékos, sánta ember. Fekszünk bÉnultan szituációkban, elrontott ügyeinkben, megtépázott kapcsolatainkban, bűnök súlya alatt magatehetetlenül, kis megoldásokat koldulva.

Bíztat ígÉnk, hogy ne legyen elég a toldozgatás-foltozgatás. Kérjük bátran a legtöbbet, a legnagyobbat: Jézust!

De jó volna, ha nem csak egy gondunkkal, terhünkkel mennénk újra és újra Elé imádságainkban megoldást koldulva, ha nem csak egy szegénységét bajhalmazát, félelmét vinnénk Elé, ami foglalkoztat, ami időt és energiát köt le, hanem új szívet kérnénk. De jó lenne, ha az Ő lelkével való szent egységet kérnénk! Nem azért, mintha egy adott fogyatékoságunk, bűnünk, betegségünk, vagy hiányunk nem volna nagy probléma, szenvedés. Bizony az! De Isten többet akar adni, mint egy dolog orvoslását, amit én várok Tőle. Ő többet szeretne nekünk adni, éppen úgy, mint kétezer éve annak a beteg embernek. Pünkösdt után, kell-e nekünk ez a több?

Ifj. Takaró Tamás
lelkipásztor

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Dányi Natália, Sedró Veronika, Barina Edina,
Benkő András Attila, Szoboszlai Mónika,
Barna Luca, Lovass Lili Hanna, Hajsz Cintia,
Zsemlye Alexandra Lilla

Eltemettük:

Mező Józsefné, Csorba József, Kucsik
Istvánné, Dávid Attila Ferenc, Tóth Sándor,
Csaba Imréné, Molnár Margaréta

Megeskestük:

Hadnagy Róbert és Patai Andrea testvérünket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Április 16. Gyülekezeti karbantartó nap.

Április 17. Virágvasárnap, ünnepi istentisztelet a kórus szolgálatával.

Április 18-22. Húsvéti bűnbánati előkészítő sorozat a templomunkban.

Április 22. Nagypéntek, úrvacsorás istentisztelet és a gyülekezeti énekkar szolgálata.

Április 24. Húsvét első napja, úrvacsorás ünnepi istentisztelet, énekkarunk szolgálata.

Április 25. Húsvét második napja, úrvacsorás istentisztelet, ifjúsági kórusunk szolgálata.

Május 1. Sipos István, máramarosszigeti testvérgyülekezetünk lelkipásztorának szolgálata.

Május 7. Konfirmációs vizsga.

Május 8. Konfirmáció és a kórus szolgálata.

Május 15. Brandenburg Sándor főgondnok úr köszöntése 50. születésnapja alkalmából.

Május 20-22. Gyülekezeti énekkar szolgálati körútja Kárpátalján.

Május 22. Gyülekezeti énekkarunk úrnapj szolgálat Búcsón, testvérgyülekezetünkben.

Május 29. Énekkarunk szolgálata itthoni istentiszteleten.

Május 29. Erzsébeti esték: Takaró Mihály irodalomtörténész Petőfi Sándorról beszélt.

Június 6-10. Pünkösdi előkészítő hét templomunkban.

Június 11. Gyülekezeti karbantartó nap.

Június 12. Pünkösdt első napja, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet az énekkar szolgálatával, amelyet a Magyar Televízió gyülekezetünkben közvetített.

Június 13. Pünkösdt második napja, úrvacsorás istentisztelet és az ifjúsági kórus szolgálata.

Június 13. Az Anima Soni ifjúsági zenekar koncertje.

Június 16-17. Ifjúsági záróalkalmak.

Június 19. A gyülekezeti énekkar évadzáró koncertje

Közlemények

- Pünkösdt után a hétközi alkalmak befejeződnek. A kedd és csütörtök délelőtti

alkalmaink a csütörtöki bibliaórába olvadnak be. A kezdés időpontja változatlan.

- Nyáron a vasárnapi istentiszteleteket a melegebbre való tekintettel rövidített – délutáni – liturgiával tartjuk.
- Az Erzsébeti esték kulturális rendezvénysorozatunk alkalmi összejövetelekkel folytatódnak.
- Közel két évtizeden át gyűjtöttünk a kárpátaljai nehéz sorsú testvéreink számára ruhaneműt. A Beregszászi Diakóniai Központ vezetőjétől azt a jelzést kaptuk, hogy a továbbiakban már nincs szükségük ilyen adományokra. Köszönjük mindenkinek, akik az elmúlt években, ebben a formában segítettek ott élő testvéreinket! Egyházközségünk anyagi céladományokat a továbbiakban is átvesz. Aki szeretne nehéz anyagi, családi helyzetben lévő, vagy katasztrófa sújtotta területen élő ember testvéreit támogatni, azok kerületünkben az alábbi helyekre vihetik el természetbeni adományaikat:

Anyaoaltalmazó Alapítvány

(www.anyaoaltalmazo.hu): Török Flóris u. 257. és 228. - Jó állapotú babaholmi, háztartási berendezések és eszközök, játék

Pesterzsébeti Család és Gyermekevédelmi Központ

Lajtha László u. 5/7. - Ruha, iskolai felszerelés, háztartási eszközök, játék

Vöröskereszt

Ady Endre u. 84/a - Ruha, háztartási eszközök, játék

Ambrózia Gondozóház Pesterzsébeti Akácfa Gondozó Otthon

Akácfa u. 39. és Dunaharaszti Fő út 52. - Bútor, tartós élelmiszer, szőnyeg, műszaki cikkek

Forrás:

http://www.humusz.hu/adomanyfogadok?order=field_kerulet_value&sort=desc

Felhívás

Kedves Testvérek!

A Presbitérium elhatározta, hogy összeállít egy bizonyára sokak által ismert „Kerületi kisokos”-hoz hasonló szakmai listát. Ebben a kis füzetben azok szerepelhetnének, akik

foglalkozásuk, ismereteik alapján a gyülekezet tagjainak napi életéhez tartozó valamilyen szolgáltatásban (akár csak egy tanáccsal!) tudnának segíteni.

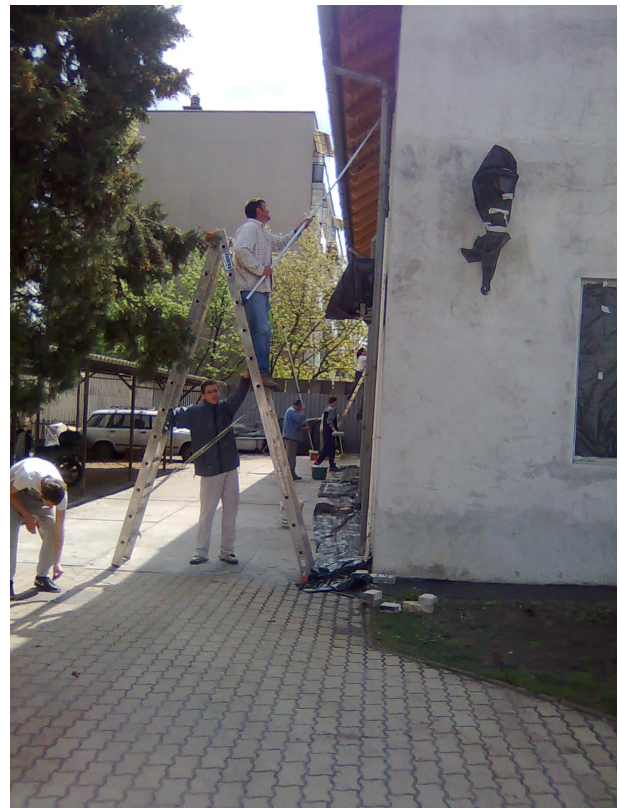
Természetesen a segítség súlyától függően nem minden esetben ingyen, de reményeink szerint egy külső szolgáltatónál mindig kedvezőbb árral és bizalommal.

Hogy mire gondolunk, hát a segédmunkától az orvosig mindenre!

Kérjük a szolgáltatás megjelölésével, nevük és telefonszámuk megadásával jelentkezzenek azok, akik ebben a füzetben szerepelni szeretnének!

Minden további információ Juhász Pétertől lehet kapni (Telefon:30 636 3080)

A Presbitérium megbízásából: Juhász Péter

Tavaszi karbantartó nap április 16-án

Az elkövetkezendő hónapok eseményei:

Nyári táboraink időpontjai:

Június 28 - július 4. Hittanos tábor, Velence.

Július 4 - 10. Kis ifi hete, Balatonfűzfő.

Július 20 - 24. Mini ifi tábora, Kisoroszi.

Augusztus 1 - 7. Nagy ifi konferenciája, Tahí.

A gyülekezet tagjai mesélik...

A kórus kárpátaljai szolgálata

Kórusunk a május 20 - 22. közötti néhány napban Kárpátaljára látogatott. Nem ismeretlen helyre indultunk, hiszen jártunk már Beregszászon két évvel ezelőtt, sőt, van köztünk, aki „hazajön”, hiszen kórustársunk, Kovács Márty nagyberegi.

Nem tűnt egyszerűnek az utazás megszervezése, hiszen buszt csak az utolsó pillanatban sikerült szereznünk és az út a későbbiekben is tartogatott számunkra meglepetéseket.

A Kárpátaljai Református Diakóniai Központ Beregszászon működik. Itt kaptunk szállást, amit azonban az érkezés napján csak késő éjszaka tudtunk elfoglalni. A határra érve ugyanis kiderült, hogy sofőrünk otthon hagyta a jogosítványát... Tulajdonképpen jólesett leszállni a buszról és megmozgatni elgémberedett tagjainkat, de azért az esti sétát nem így terveztük...) Bőrdíjainkat magunk után húzva, gyalogosan átkelgettünk a magyar-ukrán határon. Itt már várt bennünket kedves vendéglátónk, Nagy Béla testvérünk, a Kárpátaljai Református Egyházkerület főgondnoka. Néhányat fordulva befuvározott minket a városba, ahol a meleg vacsora elfogyasztása után azért – csak a poén kedvéért – elénekeltük egyik kórusművünket, melynek záró sorában ez hangzik: „...épp mikor éjfél volt.” Valójában ekkor már jócskán el is múlt....

Érkezésünk körülményei eldöntötték, hogy a Vereckei-hágóhoz tervezett másnapi kirándulásból semmi nem lett. Helyette beregszászi sétára indultunk. A Vereckei-hágó emlékművéhez szánt koszorút végül Petőfi kapta, akinek a szobra előtt tisztelegve a Szózatot is elénekeltük. Az események „véletlen” egybeesése kapcsán lehetőségünk nyílt arra is, hogy egy éppen ekkor kezdődő szoboravató ünnepségen részt vegyünk,

énekeljünk. Elgondolkodtató volt végighallgatni az Esze Tamás-szobor leleplezése kapcsán elmondott rövid beszédeket, melyek visszatérő alapgondolata a magyar identitás megélésének lehetőségeit is érintette. Valójában nagyon örültünk, hogy rövid szolgálatunkkal hozzájárulhattunk a helybeliek ünnepléséhez.

Szoboravatás Beregszászon

A rövid hétvégére két koncertet terveztünk. Az elsőre a nagyberegi templomban került sor szombat este. Műsorunkban több halleluja is szerepelt, többek közt a „Mindig velem” kezdetű, amit a koncert végén a hallgatósággal közösen énekeltünk el. A nagyberegi gyülekezet vacsorával vendéglát meg bennünket, ezután pedig hazafelé útba ejtve főgondnok úr megmutatta nekünk a nemrégiben elkészült idősek otthonát és az annak szomszédságában hamarosan átadásra kerülő leányanya otthont.

A nagy elképzelések néha észrevétlenül fogannak, egy-egy elejtett mondat kapcsán születnek. Főgondnok úr elbeszéléséből megtudtuk, hogy a leányanya otthon ötlete egy sok évvel ezelőtti beszélgetésből támadt, amikor Takaró Tamásné Monika nagytiszteletű asszony felvetette az otthon gondolatát. Az épület ma pedig szinte készen áll...

Vasárnap délelőtt a Beregszászhoz tartozó Búcsú templomában szolgáltunk. Az ígét ifj. Takaró Tamás nagytiszteletű úr hirdette, a kántor szerepét ez alkalommal Balázs Anna kórustársunk töltötte be, aki így számunkra is új oldaláról mutatkozott be.

Programunk igen feszített volt és részben spontán alakult, ennek ellenére úgy összegeztük ittlétünk eseményeit, hogy az utóbbi idők legáldottabb alkalmát készítette számunkra Isten.

Sokszor elkényelmesedett, komfortos életünkben szükségünk van az olyan találkozásokra, beszélgetésekre, tapasztalatokra melyek alázatra, megelégedettségre tanítanak.

A kórus Nagyberegen

Hálások vagyunk azokért az ihletett percekért, melyeket kárpátjai hívő testvéreinkkel lélekben igazán emelkedetten, a szívbeli összetartozás érzésével tölthettünk együtt.

Hálások vagyunk azért a szeretetteljes fogadtatásért, amelyben részesültünk Nagy Béla főgondnok úrtól, vendéglátóinktól.

Ahol Isten Lelke kiárad, ott az ördög ezt mindig „megirigyl”... Hogy a hazafele vezető utunk se legyen zökkenőmentes, a határon többórás várakoztatás után végül indokolatlanul megbüntettek minket. Az ezzel járó bosszankodást azonban mindenképpen feledtették az út élményei, a szolgálat öröme és annak a tudata, jó érzése, hogy Isten mások épülésére használhatott bennünket.

Kovács Bernadette

Kitekintő

Évfordulók 2011. június 15. – szeptember 15.

1606. június 23. - 405 éve történt

A Bocskai vezette szabadságharcot lezárta a bécsi béke megkötése, melyben biztosították Erdély önállóságát.

1941. június 26. - 70 éve történt

Bombatámadás érte Kassát, Munkácsot és Rahót, ezután Magyarország belépett a II. világháborúba.

1456. június 29. - 555 éve történt

A Nándorfehérvár elleni török támadás kivédésére irányuló könyörgésként a pápa elrendelte a déli harangozást.

1506. július 1. - 505 éve történt

Megszületett II. Lajos Jagelló-házi magyar és cseh király, aki a mohácsi csatából menekülve esett el.

1856. július 9. - 155 éve történt

A Magyar Királyságban megszületett Nikola Tesla, a váltakozó áramú rendszer és a transzformátor feltalálója.

1831. július 9. - 180 éve történt

Megjelent gróf Széchenyi István Világ című műve.

1846. július 15. - 165 éve történt

Megnyílt az első magyarországi vasútvonal.

1456. július 21. - 555 éve történt

A nándorfehérvári diadal, ahol a Hunyadi János serege legyőzte a törököket.

1741. július 28. - 270 éve történt

Meghalt Vivaldi olasz barokk zeneszerző és hegedűvirtuóz (4 évszak).

1886. július 31. - 125 éve történt

Bayreuthban a Wagner ünnepi játékok alatt meghalt Liszt Ferenc zeneszerző.

Liszt Ferenc

(1811, Doborján - 1886, Bayreuth)

Liszt Ferenc a XIX. századi romantikus zenei élet legsokoldalúbb irányító egyénisége, a kor egyik szellemi vezére, és minden idők legnagyobb zongoraművésze.

Előadóművész, virtuóz zongorajátékos, író, igen művelt egyéniség. Kora legkiemelkedőbb zeneszerzője, és mégis ő volt az, aki népszerűsítette, vezényelte kortársai műveit. Új zenei forma megalkotásával gazdagította a zeneirodalmat. Sokat tett hazájáért, Magyarorszáért. Törekvése az volt, hogy a kultúra kincseit, a természet szépségeit műveibe építve visszajuttassa a hallgatókhoz. Mindent úgy nézett, hogy amit látott, az egy-egy alkotásában visszacsengett. Olyan alkotó elme volt, aki a látottakból hallhatót teremtett. Rendkívüli fogékonysága alakította, formálta egyéniségét, művészetét. Műveltségét a francia szellem is gazdagította.

Édesapja Liszt Ádám az Esterházy-uradalom gazdatisztje volt, s néhány évig játszott az udvari zenekarban. Később Doborjánban számtartóként élt családjával, s itt született Liszt Ferenc 1811-ben. Liszt csodagyerek volt, apja korán felfigyelt fia rendkívüli zenei képességeire, s maga kezdte zongorára tanítani. 9 éves korában lép először nyilvánosság elé, egy önálló koncerten mutatja be zongoratudását. Néhány magyar főúr - akiket játékával ámulatba ejt - ösztöndíj-alapítványával Bécsben Czerny tanítványa lesz. Itt Bécs közönségét hódítja meg, de tehetségére Beethoven is felfigyel. 1823-ban Pesten egy díszhangversennyel búcsút vesz hazájától és művészi kibontakozása érdekében édesapjával hangversenykörútra indul Angliába, majd Franciaországba, s végül Párizsban telepedik le.

Párizsban igen nagy hatással volt rá a francia főváros szellemi élete: a zene, az irodalom, a filozófia. 16 éves korában azonban súlyos csapás éri: elveszíti apját, s benne legfőbb támaszát. Megszakadnak a hangversenykörutak, és ettől kezdve zongoratanításból él. Apja halálának, s egy fiatalkori szerelmi csalódásának a hatására

mély depresszió lesz úrrá rajta, s évekig visszavonultan, a külvilágtól elzárta magát.

Az 1830-as júliusi forradalom hozza vissza a 19 éves Lisztet az életbe. Magával ragadja a forradalom szele, a francia szellemi életben is egyre jelentősebb szerepet játszik. A kor vezető művészei között veszik körül, legközelebbi barátai: Chopin és Hector Berlioz.

1834-ben megismerkedik Marie d'Agoult grófnővel, akihez szenvedélyes szerelem fűzi, s 10 éves együttélésükből 3 gyermek születik. Ez alatt az évtized alatt sokat hangversenyeznek, szinte minden jelentős európai nagyvárosban megfordul.

Az 1838-as pesti árvíz-katasztrófa mélyen megrendíti, s azonnal hazája segítségére siet. Bécsi hangversenyeinek jövedelméből 25 000,- Ft-ot küld Magyarország megsegítésére, a 40-es években pedig maga is hazalátogat.

Érezte, hogy a művészetektől elzárta tömegekhez is kell szólnia. Az első ingyenes munkás hangversenyről a zenetörténet is megemlékezik: 1841-ben Toulouseban hangversenyének bevételét jótékony célra átadta a munkásoknak. A küldöttség egyik tagja megköszönve a pénzt, sajnálatát fejezte ki, hogy a drága helyárak miatt a hangversenyt nem hallhatták. Liszt elhalasztotta utazását, s megismételte a munkásoknak a koncertet, ingyen!

1842-ben végleg Weimarban telepszik le, s 13 évig az udvar zenei vezetője. Ez a feladat főleg az alkotótevékenységben való elmélyedést követelte meg a zeneszerzőtől, s így ebben az időszakban zongoraművészi tevékenysége háttérbe szorul, le kell mondania a hangversenykörutakról. Életművének java termése itt készül el, s harcol a fiatal és tehetséges zeneszerzők érvényesüléséért: különösen Berlioz és Wagner ügyéért tesz sokat. (Wagner nemcsak barátságát, de anyagi és erkölcsi támogatását is élvezte.)

1875-ben magalakul Budapesten a Zeneakadémia, melynek egyik alapítója és első tanára volt, ezért viseli ez az intézmény ma is az ő nevét. Számtalan magyar tárgyú kompozíciója született, mint például a "Hungária" című szimfonikus költeménye, melyben a hősi történelmi múltat örökíti meg.

Magyar rapszódiait a cigányzenekarok hangulata ihlette. Legnagyobb liturgikus kompozíciója - az Esztergomi mise - a bazilika fölavatására készült. A zongorára írt Magyar történelmi arcképek sorozatával a magyar nemzet nagyjait mutatja be: Széchenyi Istvánt, Eötvös Józsefet, Vörösmarty Mihályt, Petőfi Sándort, Mosonyi Mihályt, Deák Ferencet és Teleki Lászlót.

Az utolsó másfél évtized ismét nagyon termékeny időnek számított Liszt Ferenc életében. 1886-ban Bayreuthban halt meg, tüdőgyulladásban. Ma is ott van eltemetve.

Liszt Ferenc síremléke Bayreuthban

1946. augusztus 1. - 65 éve történt
Kibocsátották a forintot.

1941. augusztus 4. - 70 éve történt
Meghalt Babits Mihály költő, író.

1566. augusztus 6. - 445 éve történt
Elkezdődött Szigetvár ostroma. A várat Zrínyi Miklós védte I. Szulejmán hadai ellen.

1961. augusztus 13. - 50 éve történt
Berlint szögesdrót-kerítéssel választották ketté, majd két nappal később megkezdődött a Berlini Fal építése.

1526. augusztus 29. - 485 éve történt
A mohácsi csatában a török szultán legyőzte a II. Lajos király vezette magyar hadsereget.

1541. augusztus 29. - 470 éve történt
II. Szulejmán török szultán csellel elfoglalta Budát, amely 145 évig a török uralom központjává vált.

1031. szeptember 2. - 980 éve történt
Vadászat közben meghalt Imre herceg, I. (Szent) István fia.

1566. szeptember 8. - 445 éve történt
Szigetvár ostrománál hősi halált halt Zrínyi Miklós horvát-dalmát és szlavón bán.

Babits Mihály: Dániel éneke

Mégis megemlékeztél rólam, Isten
és azokat, akik téged kerestek,
akik téged szeretnek, megtaláltad.

Ifjú próféták üstökét ragadva
elhoztad babilóni ketrecemhez
a fűgét és a datolyát kezökben.

Hirdesd ezért, világosság, sötétség,
az Urat! Hirdesd, pusztaság, folyóvíz
s bölcs cethalak és minden vízben-úszók!

Adjatok nekem szurkot, faggyat és szőrt:
fegyver nélkül megölöm én a sárkányt,
a cifra szörnyet, aki nektek isten.

De az oroszlánt nem bántom, ki engem
nem bánt. Estére visszatérek hozzá
s vad teste bundás melegében alszom.

Hallom majd nagy szivét dobogni; a föld
vele dobog, s az ég is; - én meg alszom
ringatva, mint az Isten csecsemője.

Wass Albert: Otthon és Haza (Heimat und Vaterland)

Az a darab föld, melyen megszülettem, melyen
felnöttem, s éltem eddig jó és rossz napokat, s
amit ezáltal otthonomnak vagy szülőföldemnek

nevezek: nem nagy. Kicsike része a világnak. Olyan apró, hogy sok száz millió ember él, aki nem is tud róla. A dombok szelídek ott, és hajlataikban nádasok, tavak és madárbujtató füzesek húzódnak békésen, és este, nyáron, mikor a lenyugvó nap bearanyozza langyosan a tájat, olyan, mint egy elröppenő imádság.

Ott húzódik meg a falunk is, kissé a nádas fölött, félig a domboldalban, s fölötte, nagy fák között a házunk. Falunk, mondom, házunk: pedig egyetlen talpalatnyi föld nem az enyém ottan, s a ház, melyben felnőttem, apámé, s a fák is az övék, melyeknek árnyéka jó szelíden az életem fölé borult sok éven át. Telekkönyv szerint semmi sem az enyém ott: a dombok sem, melyeknek langyos tücsökzenéje annyiszor ringatott álomba, a tó sem, a békák hangja sem, mely tavasztól őszi egyetlen zsongássá fonódik minden alkonyatkor. S mégis otthonom a föld. Miért?

Mert alapjában véve még mindig őseim vagyok. Hiába teltek el évmilliók, s a kőbaltámat hiába váltotta fel a repülőgépet, amit látok, szépet és csúnyát, jót és rosszat, amit látok magam körül, mind az enyém. Enyém. Mert ki vitathatná el tőlem a dombjaimat, melyeknek a hátán ugyan más számára terem búza, de amikor szemem beissza szelíd vonalaikat, színük rőt fényét őszi délutánon, orrom beszívja langyos tarlószagukat, akkor hozzám tartoznak s én hozzájuk, egy élet emlékezései nyomán, s talán még azon túl is: nagyszülőim emlékezésében.

Az ember már átért egyet s mást. Látott más földeket és sokféle embert. Megharcolta a magáét, ahol kellett, küzdött, és néha szomorkodott, és néha voltak jó napjai is. Az ember már átért egyet s mást. És mégis: sehol a világon nem éreztem azt, mint azon a földdarabon, amit otthonomnak nevezek. Az ember máshol látja az életet, éli az életet, küzd, mosolyogja vagy siratja az életet. De otthon érzi. Érzi az életet. És ezért szép, hogy van otthonunk, még akkor is, ha nem vagyunk benne egészen otthon.

A vasasszentgotthárdi kastély

Tizenegy esztendő voltam mindössze, mikor egy messzi városban, ismeretlen emberek elhatározták, hogy a földet, melyen élek, eltépik attól az országtól, amelyhez tartozik. S vele együtt eltéptek minket is. Köztünk s az Ország között kinőtt egy láthatatlan fal. Nem látta a szemünk, de éreztük hidegét, éreztük, hogy közénk s a nap közé fölnyúlt, egészen az égig, s mi halálos árnyékba kerültünk.

Tizenegy éves voltam. Mit tudtam én, mi a Haza, mi az Ország, mi az, ami velünk valójában történt. De éreztem. Éreztem, hogy árnyékba kerültem, s éreztem, hogy így kell nőjek tovább, árnyékban, ahogy lehet, az őstermészet parancsa szerint szívós erővel, hogy legyőzzem az árnyékot, s a fejemet felülsem egyszer a napfénybe.

Éltem az otthonban, nőtem, és telt az idő. Szerettem a dombokat, a nádas, az erdőt, a régi házat. És ők is engem. De mégis éreztem, hogy valami hiányzik. Valahonnan valami hiányzott. Valami, ami úgy éppen, mint az égbolt kék harangja, láthatatlanul, de forrón és nagyon szépen rá kellett volna boruljon minden fölé, az otthonom fölé. Hosszasan nem tudtam tisztán, hogy mi az. Lassan rájöttem. A haza. A hazám nem ott volt, ahol az otthonom. Így éreztem. Mintha a hazám túl lett volna azon a láthatatlan kerítésen, amelyet országhatárnak neveztek, s melynek tüskésdróttjai fölé hajolva lázas szemekkel bámultunk ki abba a meseországba, amely apáinknak, őseinknek még valóság volt, nekünk csak álom.

Aztán, ahogy az évek teltek, s már át-
átszökhettem néha a kerítés nehezen nyíló
kapuján, rájöttem, hogy odaát sincsen hazám.
Nem lehetett hazám, mert nem volt otthonom.
És sok esztendőbe telt újra, amíg megtanultam,
hogy az otthon, a nemzet, az ország, az
őseimtől örökölt életforma és még sok-sok
egyéb együtt jelentik ezt a szót, hogy Haza.
Sokat tűnődtem ezen, egy csillagos őszi
éjszakán, távol, orosz ég alatt. Valahol a
sötétség mélyén géppuska szólott, s egy hűvös
szellő arcomba verte a mocsári erdők nyers,
idegen szagát.
És akkor arra gondoltam, hogy Isten, ha
nagyon szerette volna az embert, úgy rendezte
volna, hogy mindenkinek ott legyen a hazája,
ahol az otthona. De lehet, hogy Ő úgy is
rendezte el, annak idején. Csak az ember
játszani akart a törvényekkel, és elrontotta a
világot. S mi azért vagyunk ott, s minden azért
van úgy, ahogyan van, és azért szólnak a
géppuskák.
Mert az emberek rontják, folytonosan rontják a
dolgokat, s az Isten egymaga nem győzi
javítani.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2011. május 8.
Takaró Tamás, esperes

KONFIRMÁCIÓ

Alapige: Lukács 17; 5-6

**“És mondának az apostolok az Úrnak:
Növeljed a mi hitünket!”**

**Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna,
mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez
eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és
plántáltassál a tengerbe; és engede néktek.”**

Kedves testvérek! Szeretettel köszöntöm az ez
évi konfirmandusainkat, velük érkezett
szeretteiket, szüleiket, keresztszülőket,

nagyszülőket, családtagokat! És szeretettel
köszöntöm az egész gyülekezetet!

Maga a szó, hogy konfirmáció – talán nem
mindenki tudja – azt jelenti, hogy
megerősödés, megerősítés. Méghozzá
konkrétan a hitben való megerősödésről, a
hitben való megerősítésről van szó. Eljutunk
majd oda a mai istentiszteletünk során, amikor
a konfirmáció, a megerősítés részeképpen a
fiatalok megvallják a hitüket, és majd itt Isten
és a szeretteik füle hallatára, színe előtt
fogadalmat is tesznek arra nézve, hogy Jézus
Krisztusnak hűséges, áldozatkész gyermekei
maradnak életük végéig.

Igazán nagy szeretettel vesszük őket most
körül, hiszen **minden gyülekezet életének ez
a legnagyobb ünnepe.** Ez, a mi
gyülekezetünk életének is a legnagyobb
ünnepe. És miközben lélekben, és majd ha
lehet test szerint is átöleljük őket, hogy
kifejezzük így is szeretetünket. Nem tudunk
más kérni, nagyobbat, többet, a számukra,
mint azt, hogy **bárcsak növelné Jézus a
hitüket.**

Nem tudunk többet, nagyobbat kérni a
számukra, mint amit az apostolok mondtak a
most felolvasott igében, Jézusnak hogy:
„Uram, növeljed a mi hitünket.” Kedves
testvérek! Azért ez most a legnagyobb, amit
most kérhetünk a számukra mert mi már
idősebb, gyakorló hívő emberek akik hosszú
évek, vagy évtizedek óta járunk a hitélet útján,
rengeteget botladozunk. Sokszor
megerőtlenedünk, sokféleképpen válunk
hűtlenné és naponta való imádságunk nekünk
öreg, hívő embereknek, az hogy: Urunk,
növelj a hitünket! Hát még akkor mennyire
fontos kérés azoknak a számára, akik most
indulnak a hitélet útján. **Álljunk hát ezen az
istentiszteleten lélekben régi hívők, újonnan
a közösségbe kerülők együtt Jézus Krisztus
elé, és kérjük együtt hogy: „Urunk, növelj
a mi hitünket!”**

Jézus apostolaiból szakadt fel ez a kérés. És
**szó szerint úgy is van, hogy mintegy
kiszakadt belőlük ez a kérés.** Ugyanis Jézus
mondott nekik valami olyat, amit miután
végighallgattak, úgy érezték, hogy ez teljes

lehetetlenség, ezt nem lehet megcselekedni, ezt megélhetetlen, ez megvalósíthatatlan. És szembesülve azzal, amit Jézus mondott, kiszakadt szó szerint a tanítványokból, hogy: „Urunk, növel a mi hitünket.” Miről is volt? Miről beszélt Jézus itt, mit mondott, ami után ez a kérdés megfogalmazódott? **A megbocsátásról beszélt Jézus.**

Azt mondta el, ha valaki egy napon hétszer vétkezik ellened, de megbánja, és azt mondja neked: „Bocsáss meg!” Akkor bizony bocsáss meg neki mind a hét alkalommal. A tanítványok végighallgatták azt, amit Jézus mondott, és úgy érezték, hogy valami olyan magas erkölcsi követelmény ez, amelyet ők nem tudnak teljesíteni, képtelenek megvalósítani. Mert bizony még az is nehéz sokszor, ha valaki belegázol az ember lelkébe, szívébe, megbántja, besározza, megalázza, és mégis odajön hozzánk és azt mondja: Te ne haragudj! Sokszor olyan nehéz tiszta szívből kimondani azt, hogy: Rendben van, nem haragszom, megbocsátok. De nem egyszer! Hanem ha hétszer. – mondja Jézus. És ha holnap újrakezdi és holnap újra és újra megbánt – mondja Jézus – akkor legyél kész, ahányszor hozzátesszi: „Bocsáss meg nekem, ne haragudj rám.” Legyél kész újra, és újra és újra megbocsátani. **Jézus nem azt mondta, hogy azt a nagy dolgot cselekedd meg, hogy egyszer megbocsátasz, hanem egymás után akárhányszor.**

És az önérzetem, Uram? A becsületem? A tisztességem? A türelmem? A megértésem? Mindennek van azért valamifajta határa! És ahogy a tanítványok végighallgatták, hogy Jézus mit mond, és végiggondolták, rádöbbenek, hogy ez képtelenség. Ezt ők nem tudják megcsinálni. Ekkor szakadt ki belőlük a kérdés: „Növel uram, a mi hitünket!”

Kedves testvérek! Ha valaki Jézus Krisztusnak a tanításaiban egy kissé elmélyül, akkor rájön, hogy nincs benne egy sem, amit igazán meg tudnánk cselekedni. Ilyeneket mond Jézus: „Ne aggodalmaskodjatok!” „Ne féljete!” Lehet élni úgy, aggodalmaskodásra okot adó élethelyzetekben, szorító félelmek között, hogy az ember ezt komolyan tudja csinálni?

Ne aggódjak? Vagy Jézus beszél a tisztaságról, és azt mondja: „A gondolataid is legyenek tiszták a másik ember felé.” Nem képtelenség? Nem megvalósíthatatlan? Aztán azt mondja Jézus: „Szeresd az ellenségedet.” Még azokat sem tudjuk igazán, akiket kéne! Ex officio egyszerűen mert hozzánk tartoznak, mert családtagunk. És nem megy! Azt mondja Jézus: „Áldjad azokat, akik átkoznak téged!” Nem képtelenség? Nem teljes lehetetlenség, amit Jézus kér?

Kedves testvérek! **Ha valaki komolyan odaszánja magát arra, hogy Jézus Krisztus tanításait a maga személyes életében megtartsa, az egy dologra biztosan rájön, hogy ez lehetetlen.** Hogy ez egyszerűen nem megy. Hogy Jézus olyan dolgokat kér az embertől, amelyeket megcselekedni, őszinte, tiszta szívvel, becsülettel, korrektül, nem vagyok képes! Ezt értették meg a tanítványok, és szakadt fel belőlük a kérdés: „Uram növeljed a mi hitünket!” *Tőlem ez nem telik! De Uram, ha a hitemet megnövelnéd, akkor biztosan menne! Akkor tudnék megbocsátani! Akkor tudnék tiszta gondolatokkal élni! Akkor tudnám azt is szeretni, aki engem átkoz. De Uram, ehhez az kell, hogy növelj meg a hitemet! Csak egyféleképpen fog ez menni, ha megnöveled a hitemet.*

És erre Jézus válaszul valami egészen furcsa dolgot mond. Ezt szeretném a konfirmandus testvéreink szívére helyezni, és mindazoknak a szívére, akik eljöttek ma erre az ünnepre. **A tanítványok úgy gondolják, hogy Jézus magas erkölcsi követelményű parancsait képtelenek megtartani, de úgy talán képesek lennének, ha ugyanez a Jézus a hitüket megnövelné.** Nagy hittel, erős hittel menne ez a dolog. Jézus pedig azt mondja nekik: „Ha csak egy mustármagnyi hitetek volna.” A történet nem arról szól, hogy erősebb, nagyobb hittel mi lenne. Azt mondja Jézus: *Nem-nem! Félreértitek a hit lényegét! Elég lenne egy mustármagnyi hit.* Hogy van ez? Mi azt szoktuk mondani és komolyan is gondoljuk, hogy ha több hitem lenne, ha több lelki erőm lenne, akkor képes lennék egy csomó dologra az életben. De nincs! Nekem nincs több hitem. És sehogy nem tudom

szaporítani sem az én hitemet. Nem tudom erősíteni a hitemet. Így születnek aztán a hívő hitetlenek. A félig pogány – félig keresztyének, akik rájöttek arra, hogy a hitem semmire nem elég. Semmire! **Én egy bibliai parancsot megtartani sem tudok, soha nem is tudtam egyet sem. Kár is foglalkozni vele! Hagyjuk az egészet!**

Tudjátok hányan hagyták el az egyházat, templomokat, gyülekezeteket, mert arra gondoltak, hogy miközben odamennek, megerősödik a hitük, és majd képesek lesznek arra, hogy mintegy keresztyén életet éljenek, és rájöttek, hogy nem történt ilyen. Akkor meg minek? Ha úgysem tudom az evangélium parancsait megélni, mert nincs több hitem, ennyi van. Akkor minek törjem magam? Hány ember keseredett bele abba, hogy jó szándékkal szeretett volna keresztyén módon élni, és rájött valamire. Hogy az a hit, amiben ő úgy bízott, hogy az én hitem, az majd elég lesz. És kiderült, semmire nem elég.

Figyeljük meg, hogy Jézus nem azt mondja, hogy több hitre van szükségünk, hogy nagyobb hitre van szükségünk. Hanem azt mondja: „Ha annyi hited van, mint egy mustármag, az elég.” Innentől kezdve izgalmassá válik ez az ige. Ha annyi hitem van, mint egy mustármag – mondta Jézus - az elég. Talán annyi van! Talán ha ki-ki végiggondolja a mögötte lévő életidejét, talán annyi hitem, mint egy mustármag van. **Jézus pedig azt mondja, ha annyi van, akkor az elég.**

Kedves testvérek! **Azt jelenti ez, hogy soha se ahhoz mérjed magad, vagy a megvalósítandó feladatodat, hogy mekkora a hited, hanem hogy mekkora az Isten.** Ebben az óriási tévedésben élünk, hogy a hitemen múlik. Nem! - azt mondja Jézus. Nem, nem, nem! Csak egy mustármagnyi legyen! **De azzal a mustármagnyi hittel hidd, hogy az Isten hatalmas! Nem baj, ha a hited kicsi, ha azzal a kicsi hiteddel meg hiszed, hogy az Isten meg nagy!** Nem baj, ha úgy érzed, hogy a hited gyenge, ha azzal a gyenge hittel meg hiszed, hogy Isten meg erős. **Nem számít, hogy a te hited milyen**

kevésre képes, hanem csak az számít, hogy Jézus mire képes.

Itt tévedünk mindnyájan. Azt gondoljuk, hogy a keresztyénség azon múlik, hogy én, keresztyén, hívő ember, milyen erős hitű ember vagyok. Ha ezen múlna, nem lenne keresztyénség. **Azt mondja Jézus, ha van mustármagnyi hited, és azzal hiszed, hogy Isten erős, elég.** Az elég.

Kedves konfirmandus testvéreim! **Soha se a saját hitetekben higgyetek,** ahogy a legtöbb, keresztyén megtévedve ezt hiszi. Aztán rájön, hogy mire elég a hite. **Soha a saját hitedben ne, Jézusban higgy!** Aki azt mondja, hogy enyém minden hatalom mennyen és földön. Enyém minden hatalom. Ebben a jézusban kell hinni. **A hitnek éppen az a lényege, hogy az ember önmagától elfordulva, odafordul Jézus felé.** Éppen hogy önmagamtól elfordulok, ez a hit lényege, és odafordulok a hit fejedelméhez, a lelki erőforráshoz, magához Jézushoz, benne van az erő, nem énbennem. Neki van hatalma, nem énnekem. Ő képesít engem arra, hogy valami csodálatos dolog történjen bennem. Nincs bennem ilyen képesség. A hit valami olyasmi, mint a villanydrót, vezeti a mennyei áramot, de nem ő a mennyei áram. Csak vezeti.

Nehéz mondat ez, de ki kell mondani: **A hitedtől ne várj semmit, Jézustól pedig bátran várj mindent.** És testvérek, aki ezt a mondatot megkérdőjelezi, azt arra bízatom, hogy ítélje meg, hogy a maga hitével mire jut, mire jutott. Ne a magad hitének erejében bízzál, hanem Jézus erejében. Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag. Ha annyi hitetek volna. A magad gyarló, hívő életére nézel, ha a magad bűnei, nyomorúságára nézel, ezt az egészet, amit keresztyénségnek nevezünk, csak feladni lehet, abbahagyni és messze menni. Ha azt nézed, hogy a hited mire fog képesíteni, akkor csak elmenni lehet, és visszajönni soha többé. De ha van mustármagnyi hited, amelyik Jézust nézi, amelyik Jézussal kapcsolódik, kötődik össze, akkor az mindenre elég. Mindenre elég.

A mai napi Bibliaolvasó Kalauzunk szerinti újszövetségi igénk, a száradt kezű ember meggyógyítása a templomban. Kitűnő példa mindarra, amit eddig mondtam. Jézus bemegy a templomba, ott van egy béna kezű ember. Jézus azt mondja neki: „Nyújtsd ki a kezéd.” *De ez a képtelenség! Béna vagyok! Ez az, amit nem tudok megcsinálni! Pontosan erről van szó! Lehetetlen, hogy a béna kezemet megemeljem!*

És ez a béna nézi Jézust, Jézus pedig azt mondja neki: Emeld fel a kezéd! Azt írja Isten igéje, hogy felemelte a kezét. Tudjátok a hitnek ez a lényege, hogy összekötődöm a mennyei erő forrásával. Mi pedig azt gondoljuk, hogy a hit lényege, én vagyok, magam. Aki valamiképpen gerjesztem, növelem, erősítem, trenfrozom a hitemet. Majd egyszer nagy hitem lesz. Még azt is meg tudom tenni, amit Jézus mond. Nem fog menni!

„Ha a mustármagnyi hitetek van, annyi elég.” Csak ezzel a mustármagnyi hittel Jézust kell nézni. Jézus felé kell fordulni. Jézust kell hallgatni. És az elég. Mi szeretnénk, ha több hitet kapnánk, és akkor többre lennénk képesek. Jézus pedig azt mondja: Azzal a kevéssel, ami van, kezdj hozzá. Tedd amit mondok, és a száradt lelked élni fog. **Azzal a kevés hiteddel, amid van, tedd meg, amit mondok. Ne elmélkedj felette. Cselekedd meg!**

A mustármag sokszorosan kisebb egy búzaszemnél. **Ugye nem állította nagyon magasra Jézus ezt a mércét?** Ha ennyi hited van. Ugye ennyi van? Akkor kezd el megcselekedni azt, amit Jézus mond. **És meglátod, hogy a világmindenség Urának, mindenre van ereje veled és benned.** „Növeljed a mi hitünket.” – kérték tőle. Jézus így válaszolt: „Ha csak egy mustármagnyi van, az már elég.” Tedd, amit mondok! És az én erőm beárad az életedbe.

Abban a hitben vagyunk, hogy a mi konfirmandusainknak van mustármagnyi hitük és az mindenre elég. De ezt a mustármagot földbe kell vetni, hogy kihajtszon, hogy a gyökerét beleengedje a Biblia mélységébe, ahonnan Isten életető ereje beáradjon az ő életükbe. **És akkor kiderül, hogy egy életen át hogy a mustármagnyi hit mindenre elég. Ezt kérjük és kívánjuk nektek!**

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink **a nyári menetrend szerint:**

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra
Vasárnap 10 órakor: felnőtt és gyermek istentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

Lapzárta után vehettünk részt gyülekezetünk ifjúsági zenekara, az **Anima Soni** nagysikerű hangversenyén a templomkertben

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházköztség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor